

„Serile de chitară” 2019 – „Musica de los seres imaginarios”

(Loredana Baltazar – 11 februarie 2020)

Printre puținele instrumente apte de a se autosuține, armonic, polifonic și ca disponibilitate expresivă foarte diversă de-a lungul unui întreg recital, chitara este posesoarea unei sonorități pregnant individualizate; vocea sa, nuanțată, este creatoare de atmosferă, pătrunzând în intimitatea unor stări și radiografiindu-le, pentru a le metamorfoza, ulterior, într-un arsenal de emoții cathartice. Să știi cum să înmănunchezi aceste caracteristici instrumentale cu precizie și eleganță este un dat ce confirmă valoarea actului interpretativ propriu-zis; cu atât mai mult, în dificila postură de autor conceptual al unei performanțe artistice de proporții, să poți modula – cu forțe proprii! – un festival internațional dedicat chitarei, la standarde de organizare europene, denotă un curaj admirabil marcat de o apreciabilă doză de profesionalism în materie de organizare!

Creație a interpretului și profesorului Costin Soare și a Asociației Culturale Kitharalogos, cofinanțat de Administrația Fondului Cultural Național, Festivalul Internațional „Serile de chitară” a adus în peisajul cultural bucureștean, an după an, interpreți de top, scenarii interartistice inedite, motivația elaborării unui număr impresionant de lucrări destinat particularităților acestui instrument și, nu în ultimul rând, parfumul rafinat al acelei rostiri sensibile de care doar Chitara este capabilă. Iar penultima lună a lui 2019 a însemnat, pentru cea de-a noua ediție a acestei manifestări un record absolut de public și de evenimente cumulate pe parcursul a douăsprezece zile (30 octombrie – 10 noiembrie 2019): nouă concerte (similar numărului de ediții!), treizeci și șase de lecții de masterclass susținute de către șase profesori, o conferință, o Gală extraordinară a chitariștilor în afirmare (care a avut loc la Palatul Suțu) și concursul online „Bursa Kitharalogos” – ediția a doua, competiție unică în cadrul școlii românești de chitară, incluzând o bursă la ICon Arts Transilvania 2020, oferită de UCIMR; mi se pare important de menționat că anul acesta premiul I a fost câștigat de către Dragoș Ilie, unul dintre cei mai talentați tineri chitariști români care a interpretat lucrarea *Suspın* de Gabriel Almași, în prezent masterand la Universitatea din Texas!

Alături de recitalurile artiștilor de elită derulate în primitoarea Aulă a Bibliotecii Centrale Universitare – Pablo Marquez (Argentina/Elveția), Rafael Aguirre (Spania), Remi Jouselme (Franța) – puncte de maxim interes ale festivalului, și de proiectele „Chitarele bine temperate: impresii latino-americeane” / Duo Iancu-Lobonț – chitare cu 8 corzi, „Musica dell’Amicitia” / Duo Vlad Maistorovici – vioară, Costin Soare – chitară (ambele găzduite de către Institutul Cervantes) precum și **Concertul de muzică veche** (derulat în ambianța Palatului Societății „Tinerimea Română”) care i-a avut ca protagoniști pe Nicolae Szekely – binecunoscutul muzician-poet, pasionat al instrumentelor de epocă – giterne, vihuela, lăută, arhilăută și chitară barocă – și pe tânăra actriță Monica Odagiu, festivalul a repus în scenă, într-o ipostază aparte, unul dintre cele mai importante demersuri ideatice ale „Serilor de chitară”, unic în lumea chitaristică din România: seria „Musica...”

Sub egida Muzeului Național „George Enescu”, „**Musica de los seres imaginarios**” a reunit la sfârșit de octombrie, în Aula Palatului Cantacuzino, trei personalități distincte din domenii artistice diferite, care au fuzionat într-o unică sintagmă spectaculară extrem de inspirată: muzicianul-

chitarist Costin Soare, actrița Monica Odagiu și artistul vizual Răzvan Anghelache. Absolut original, incitantul periplu în universul „*Cărții ființelor imaginare*” a lui Jorge Luis Borges a pus în pagină – în lectura, de o firească expresivitate a Monicăi Odagiu – interrelația literatură - muzică - arte vizuale, fiecare din cele cinci piese pentru chitară solo compuse special pentru acest recital-concept de către Șerban Marcu, Sebastian E. Țună, Sebastian Androne-Nakanishi, Cătălin Ștefănescu-Pătrașcu și Gabriel Mălăncioiu configurându-și propriul traseu spiritual cu finalitate inițiativă.

Dezvăluind, treptat, apariția neobișnuită a lui *A bao a qu*, partitura lui Șerban Marcu încredințată lui Costin Soare și pictura digitală proiectată *live* de către Răzvan Anghelache au evoluat într-un tandem progresiv, definit prin intermediul metamorfozelor succesive ale acestei *ființe* extrasenzoriale descrise amănunțit de către Borges, un *ascensio* intenționat care și-a propus să „spargă” virtuala măsurabilitate a cadrului spațio-temporal. Oglindă sau simbol al universului în mentalul anticilor, enumerată printre *ființele imaginare* din volumul scriitorului argentinian, *Pasărea Phoenix* a ghidat liniile de forță ale compoziției lui Sebastian E. Țună subintitulată *Anagennisi* către atingerea simetriei macrostructurale, desenul-acuarelă conturat de către Răzvan Anghelache urmărind îndeaproape ritmul afectiv al micilor meandre – linii melodice frânte/ondulate – dar și echilibrul fluxului muzical, în integralitatea sa. Vocea dulce, „ca fagurele de miere”, a *Sirenelor* s-a tradus, în concepția lui Sebastian Androne-Nakanishi asupra acestui controversat personaj plasat anume între mit și realitate, printr-o mixtură timbrală unică între sunetele chitarei și scurte secvențe vocale fluierate, generând un discurs heterofonic de o suavitate ireală ce s-a dematerializat, ca o amintire, într-un trecut suspendat... iar petele de culoare ale picturii digitale s-au sincronizat tușelor sonore, creionând, colorat, apariția fantomatică a bizarei dar delicatei *ființe* - *La belle Melusine rapace. Baldanders*, o altă *ființă* ce, atunci când e atinsă,

„ia, pe rînd, înfățișare de om, stejar, scroafă, cârnat, cîmpie plină ochi cu trifoi, bălegar, floare, creangă înflorită, dud, covor de mătase...” l-a „direcționat” pe Cătălin Ștefănescu-Pătrașcu spre o combinatorică melodic-ritmico-armonică variată, sursă a unor sinteze stilistice (clasic/contemporan-folcloric-rock-jazz) apte de a potența maleabilitatea versatielei *fințe imaginare* – un veritabil muzeu muzical din care n-a lipsit simptomatica *boite a musique*; instabile, pluridirecționale, aparent entropice, liniile desenului lui Răzvan Anghelache au schițat, și ele, radiografia unui personaj în perpetuă mișcare, completând o potențială simbolistică a universului postmodern. În sfârșit, fantastica alegorie a *Simurgului* din cartea lui Borges i-a prilejuit compozitorului Gabriel Mălăncioiu punerea în pagină a unui demers sonor cu o accentuată menire introspectivă, centrată pe tentația depășirii propriilor limite. Devenirea *Simurgului* este, în versiunea sa, circumscrisă minimalismului de sorginte arhetipală, parametrii sonori dinamizându-se gradual până la ipostazierea esențializată a structurilor sintactice inițiale. Răspunzând aceleiași provocări de stare, plasticitatea imaginii construite *live* de către Răzvan Anghelache a surprins relevant proiecția unitară a unui puzzle de detalii gestuale reprezentând, metaforic, suita de păsări de la curtea Simurgului reunite sub semnul unei apartenențe comune, vizibil conștientizate abia după parcurgerea întregii călătorii inițiatice.

Remarcabilă constantă a tuturor edițiilor „**Serilor de chitară**”, inovativa serie de recitaluri „**Musica...**” va rămâne, cu certitudine, unul din proiectele-eveniment de referință ale perimetrului autohton, capabil să stimuleze apetența compozitorilor români contemporani de a scrie pentru acest instrument (solo sau în ipostază camerală) și, pe de altă parte, să ofere auditoriului, prin deschiderile sale interartistice, un reper valoric substanțial în fața evoluției semnificative a *performance*-ului globalizant, cu minime pretenții selective, ce domină trendul cultural. Felicitări, Costin Soare, pentru perseverența și ingeniozitatea multiplelor fațete ale acestui concept, și nu mai puțin pentru succesul complexei întreprinderi a „**Serilor de chitară**”, căreia îi dorim să devină un brand festivalier românesc!